

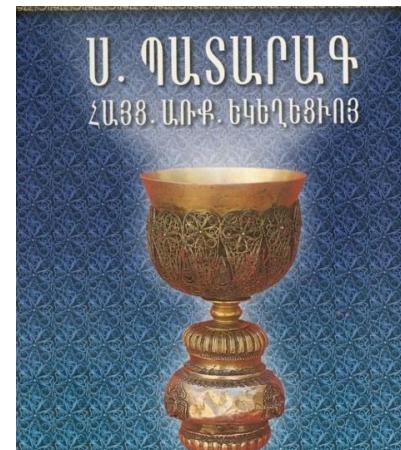
ԲԱՐԿՈՒԹԵԱՆ ՎՆԱՍՆԵՐԸ

Ինչո՞ւ կը կատղիս բնութեանդ դէմ, ո՞վ մարդ: Անոր դէմ, որ կը զայրանաս նոյն բնութեանդ ընկերը չէ: Օտարը եւ քշնամին ձգած սիրելին եւ բարեկամի՞ն կը բարկանաս: Միթէ անդամդ, մանաւանդ Քրիստոսի անդամը անպատուած, քշնամած, նենգած չե՞ս ըլլար այս ձեւով, «Իրովիետեւ ամէնքս ալ Անոր մարմինին անդամներէն ենք, նոյն մարմինէն եւ ոսկորներէն» (Եփես. 5.30): Եղբօրդ դէմ ըրած լուտանէդ Անոր կը բարձրանայ, համաճայն այն խօսին որ ըսաւ. «Ան, որ ձեզ անարգէ զիս անարգած կ'ըլլայ» (Ղուկ. 10.16): Ահաւասիկ յայտարարեց, թէ ան որ իր եղբայրը նախատէ զվատուած քշնամացած կ'ըլլայ: Բարկութիւնը մեր բնութենէն դուրս՝ չարին հնարքն է, որ մեզի կը վնասէ եւ մեծապէս կը տառապեցնէ եւ մենք միշտ անոր ետևեն կ'երթանք: Արդարեւ, ի՞նչ բան մեր մէջ աւելի սաստիկ կիրք է քան նախատելը եւ նախատուիլը, անպատուելը եւ անպատրուիլը, ատելը եւ ատուիլը, զարնելը եւ զարնուիլը, տրտմեցնելն ու տրտմիլը, բամբասելն ու բամբասուիլը: Ահա ասոնք են գործերը բանսարկուին եւ երաշխիքները անդենական տանջանքներուն: Իսկ Քրիստոսի պատուիրանները դիւրին են ու հեշտացուցիչ, եւ մարմաւոր կեսնի մէջ արքայութեան հանգիստը կը պարգեւեն, որովհետեւ ի՞նչ բան աւելի բարի է քան հեշտալին՝ քան սիրուիլը, բարեբանելն ու բարեբանուիլը եւ ամէնուն բարեկամ ու փարելի ըլլալը:

ՅՈՐԴՈՐՍԿՆԵՐ

ԺՄԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ՀԱՅՅ. ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ ՀՎԱՏԱՏՈՒՄ

2.-Պատրաստութիւն ընծաներուն

Գ.- ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ
ՀԱՏԱՏԱՑԵԱԼՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

Հասած է սրբագրունան անձառելի պահը, խաղաղութիւնը իջած է երկիր, հաւատացեալներ Քրիստոսի անունով միացած են եւ եղբայրացած, աստուածային սէրը համակած է հաւատացեալները հրեշտակներ երկինքնեն երկիր իջնելով եւս առաւել նուիրագործած են պահը, եւ կարծէք Վերջին Ընթրիքի Սեղանն է, որ կը բացուի հաւատացեալներուն առջեւ: Քրիստոս պատրագիչ եւ պատարագեալ՝ Ս. Սեղանին վրայ է: Ինքն է, որ կ'ընծայէ, ինքն է, որ կ'ընծայուի ժողովուրդին, ինչպէս կ'ընէ. Ս. Պատարագի խորիրդատերը.- «Որովհետեւ դուն ես թէ՝ մատուցանող եւ թէ՝ մատուցող, թէ՝ մնունող եւ թէ՝ տուող... դուն ինըն ես բաշխող, եւ նոյն ինըն մեզի կը բաշխուի միշտ, առանց սպառելու...»:

Պատարագիչ քահանան՝ փոխանորդաբար պատարագուող...

Շարունակելի

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ

Ձեր Խօսքը և ու ութեղուու ճռագ է ու Խ ԾԱԿԻՆԵՐՈՒՄ ԼՂՅԱ (Աղ.119.105)

ԺԷ. ՏԱՐԻ

Կիրակի, 28 ՅՈՒՆԻ 2024

ԹԻՒ 30

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ

Ես 58.13-59.7: Ա. ՏՄ 4.12-5.10: Յհ 3.13-21

ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՈՍԻ ԱԵՏԱՐԱՆ

ԸՆՍ ՅՈՎՐԱՆՈՒ Յ. 13-21

Ոչ ոք երկինք ելաւ բացի Մարդու որդիէն, որ երկինքէն իջաւ եւ որ երկինքի մէջ է: Եւ ինչպէս Մովսէս պղինձէ օձը բարձրացուց անապատին մէջ, նոյնպէս ալ Մարդու Որդին պէտք է բարձրանայ, որպէսզի անոր հաւատացողը յաւիտենական կեանք ունենայ: Որովհետեւ Աստուած այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ իսկ իր միածին Որդին տուաւ, որպէսզի անոր հաւատացողը չկորսուի, այլ՝ յաւիտենական կեանք ունենայ: Որովհետեւ Աստուած իր Որդին աշխարհ դրկեց՝ ոչ թէ որպէսզի աշխարհը դատապարտէ, այլ՝ որպէսզի աշխարհը փրկէ: Ով որ կը հաւատայ անոր՝ չի դատապարտուիր, իսկ ով որ չի հաւատար անոր՝ արդէն իսկ դատապարտուած է, Աստուծոյ միածին Որդիին չհաւատալուն համար:

Եւ դատապարտութիւնը այս է. Հոյսը աշխարհ եկաւ, բայց մարդիկ խաւարը լրյուէն աւելի սիրեցին, որովհետեւ չարութիւն կը գործէին: Ով, որ չար գործ կը կատարէ, կ'ատէ լոյսը եւ լոյսին չի գար, որպէսզի իր գործերը չյայտնուին: Սակայն, ով որ կը կատարէ ինչ որ ճշմարիտ է՝ լոյսին կու գայ, որպէսզի յայտնի լոյսյթէ իր գործերը Աստուծոյ կամքին համաձայն գործուած են:

ԱՌԱԿ (Գ. 27-33)

Երբ հնարաւորութիւն ունիս կարօտեալին օգնելու՝ մի՛ տնտեսար: Եթէ կրնաս բարիք գործել, մի՛ ըսեր. «Գնա՛, վաղը եկու՛ր, կու տամ», որովհետեւ չես գիտեր, թէ վաղը ի՞նչ կը պատահի ինցի: Զարիք մի՛ նիւթեր բարեկամիդ դէմ, որ ինչոք ապաւինած է եւ յոյսը վրադ դրած:

Զուր տեղ մի՛ քշնամանար մարդուն եետ, որպէսզի ինչոք չարիք չպատճառէ: Զարագործ մարդոց անարգ գործեր մի՛ որդեգրեր եւ մի՛ նախանձիր անոնց ընթացքին, որովհետեւ անօրէնը պիղծ է Տիրոց առջեւ եւ չի հաղորդակցիր արդարներուն: Ամբարիշտներուն տուները անէծով լցուն են, միշտեռ արդարներուն տուները՝ օրինութեամբ:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՄՐԲՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑՆ՝
ԱԹԱՆԱՍԻ ԵՒ ԿԻՒՐԵՂԻ

Ա. Աթանաս Հայրապետ

Քրիստոնէական եկեղեցւոյ մեծագոյն հայրերէն մէկն է Արքանաս Աղբեսանդրացի հայրապետ: Ծնած է Աղբեսանդրիա՝ 296 թուականին, ուր նաև շարունակած է իր ուսումը աստուածաբանական հոչակաւոր համալսարանին մէջ:

Ան որպէս քարտուղար սարկաւագ Աղբեսանդրիոյ պատրիարքին, ներկայ կ'ըլլայ նիկիոյ ժողովին: Ապա յաջորդելով անոր՝ 328 թուականին, եռուն պայքար կը բանայ Արիոսականութեան դէմ, անհամար նամակներ գրելով Արիոսականութեան յարածեպիսկոպոսներուն: Իր ունեցած հակապիսական կեցուածքին համար հինգէ աւելի անգամներ կ'ախորուի եւ պաշտօնագուրկ կ'ըլլայ:

Ի վերջոյ յաղթական դուրս կու գայ եւ մինչեւ իր վախճանը՝ 373 թուականին, կը մնայ Աղբեսանդրիոյ աթոռին վրայ եւ կը պաշտպանէ քրիստոնէական ուղղափառ հաւատքը կառչած մնալով նիկիական հանգանակին:

Ա. Կիւրեղ Երուսաղեմացի

Կիւրեղ եղած է քրիստոնէական եկեղեցւոյ նշանաւոր հայրերէն մէկը, բայց իր մասին տեղեկութիւններ կը պակսին: Ծնած է 315 թուականին եւ Երուսաղէմի աթոռին վրայ պատրիարք ընտրուած՝ 349 թուականին: Իր գահակալութեան ընթացքին, բազմիցս կ'ախորուի արիստական աղանդաւորներուն կողմէ, որոնք այն ժամանակ լեցուած էին Երուսաղէմին մէջ, բայց ի վերջոյ 378 թուականին վերջնականապէս կը վերահաստատուի իր աթոռին վրայ եւ 381 թուականին կը մասնակցի Կոստանդնուպոլսոյ մէջ գումարուած եկեղեցւոյ Տիեզերական երկրորդ ժողովին: Ապա 386 թուականին բնական մահով կը վախճանի:

Իր գործերէն նշանաւոր է «Կոչումն Ընծայութեան» գիրքը, որ հինգերորդ դարուն հայրենի ալ թարգմանուած է: Զափահասներու Մկրտութեան նախապատրաստող հոյակապ գործ մըն է ասիկա:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Ի՞նք նշանակութիւն ունի ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ ՔԱՐԱՄՈՐԵԱՅ ՀՆՇԱՅՈՒՄԸԸ

Ի հետեւումն չին Կտակարանի, մանուկը ծնելէն ետք, մայրը երեխան 40-րդ օրը տանար կը տանի, ծննդեան անմաքրութենէն սրբուելու եւ մանուկը Աստուծոյ ընծայելու համար (տե՛ս Ղետ. 12.6-8): Այս օրէնքին սահմանադիրը Աստուած ի'նքն է՝ չին Ուխտի Եկեղեցիին մէջ, որ Քրիստոսի վրայ ալ կատարուեցաւ: Այդ պատճառաւ, նոր Ուխտի Եկեղեցին ալ տնօրինեց այդ մէկը կատարել, ո՛չ միայն անդրանիկներու պարագային, այլ՝ թոլոր նորածիններուն:

ՀՈՎԵՔՈՐ
ԴԱՍ ԳԱՍ

ԿՐԱՔԻՉ ԵՒ ԿՐԱՔԾԵՄ ՄԻԵՐՆՈՅՆ ՄՎՅՐԸ ՈՐՄԻՆ

Աստուածամօր վերափոխումը, որ տեղի ունեցաւ իր ննջման երրորդ օրը, անոր մարմնաւորապէս երկինք փոխադրուելուն տօնն է: Երկինք եւ երկնային մարմիններ մեծապէս ցնծացին, երբ տեսան իրենց Արարիչին մայրը մուտք կը գործէր երկինք: Ցնծացին եւ ուրախացան, որովհետեւ մայր չունեին եւ մայր ունեցան: Գորովի եւ գթութեան մայր, սիրելի ու սիրող մայր:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈՎԵՔՈՐ ԴԱՍԸ

Երկինքը ունէր զԱստուած իբրեւ հայր, բայց չունէր մայր: Աստուած կամեցաւ, որ երկինք եւ երկնային մարմիններ ունենան մայր, եւ անոնք ունեցան սուրբ Կոյսը իբրեւ մայր: Մայր: Որքան գեղեցիկ բառ: Այնքան գեղեցիկ, որ Աստուած անգամ փափաքեցաւ զայն աւնել իր շրբներուն վրայ: Աստուած տեսաւ, թէ որքան փափաքելի ու անոյշ է մայր ունենալը, մամա ըսելը եւ ուզեց, որ ինքն ալ մամա ունենայ: Եւ ընտրեց Մարիամը իբրեւ իր մայրը, զայն դարձնելով բոլորիս մայրը: Փառք Յիսուսին, յակիտենականութեան մէջ մենք պիտի չմնանք առանց մօր:

ԵԹԷ ԿԱՄ ԵՐԲ ԿՌՈՒՁԵՍ...

ԵՐԵ ՄԵՂՔԵՐՈՒԴ ՎՐ ԳԻՏՎՅԻՄ ԵՒ
ՎՈՒՁԵՍ ԽՈՍՏՈՎԱԿՄԻՒՄ,
ԿՎՐԴԱՎ ՄՎԱՄՐՈ ՅԵ

Երանի՝ անոր, որուն յանցանք-ները բողոքիւն գտան, որուն մեղքերը ներուեցան: Երանի՝ այն մարդուն, որուն մեղքը Տէրը նկատի չառներ, որուն հոգիին մէջ նենգութիւն չկայ: Որքան ատեն, որ մեղքերս չխոստվանեցայ, ուկորներս մաշեցան օրն ի բուն աղաղակելէն: Գիշեր ցերեկ հարուածներ տեղացուցիր իմ վրաս, Տէ՛ր, եւ իմ ոյժս խամբեցաւ, ամրան տարէն չորցած խոտի պէս: Մեղքս քեզի յայտնեցի, աճօրէնութիւնս չծածկեցի: Ըսի՝ «Տիրոջ խոստովանիմ յանցանքներս», եւ դուն ներեցիր մեղքս, ու ջնջեցիր պատիմ: Ասոր համար աստուածապաշտ ամէն մարդ աղօքքով պիտի դիմէ քեզի ամէն անգամ, որ անդրադառնայ, թէ մեղքի մէջ կը գտնուի եւ վիշտերը նոյնիսկ, եթէ հեղեղի պէս զինք ողողեն, բնաւ պիտի չկարենան մօտենալ իրեն: Դուն ես ապաստանարանս: Զիս նեղութենէ զերծ կը պահես, եւ ազատութեան երգերով կը շրջապատես:

Քեզի պիտի սորվեցնեմ,- կ'ըսէ Տէրը,- ցոյց պիտի տամ, թէ ինչ ճամբով պէտք է երբաս պիտի խրատեմ քեզ, եւ աչքս քու վրադ պիտի ըլլայ:

ՄԻՇՍ ՍԱՎԱՐՈՍ ԿԱՐԴԱՆՔ